

● **Reviriment în relațiile economice franco - române - pag. 5**

● **Productivitatea și calitatea - obiective de maximă actualitate - pag. 8**

Despre munca la români

Mihai Mihăiță

Se vorbește mult despre faptul că românii nu muncesc cât ar trebui și că sunt marcați de spiritul balcanic și mai ales marcați de cei peste 45 de ani de comunism.

Se spune că situația din țara noastră nu este bună pentru că oamenii nu muncesc, deci cauza care stă la baza acestei situații o reprezintă oamenii care nu muncesc cât ar trebui.

În mod frecvent se spune că românii muncesc mai prost și mai puțin decât germanii, decât americanii și mai ales decât japonezii, pentru că așa suntem noi, leneși și delăsători.

Consider că acest gen de afirmații nu trebuie acceptate. Ele pot fi combătute cu argumentul că acolo unde există motivația de a munci, românii muncesc - și muncesc bine și mult. Dovadă fiind modul cum muncesc românii judecați după standardele occidentale din țările cu o productivitate mare (Germania, SUA) unde au ajuns și unde lucrează. Dovadă este și modul cum muncesc conducătorii și angajații lor din întreprinderile private din țara noastră.

De aici se poate deduce că în alte condiții, în alt sistem de organizare, așa-zisele caracteristici neperformante ale românilor se comportă contrar "așteptărilor". S-ar putea susține că oamenii muncesc, dar munca lor este greșită (prost) coordonată de către instituțiile statului, care nu știu sau nu reușesc să utilizeze pârghiile adecvate. Acest lucru este foarte important când avem de-a face cu o economie în care sectorul de stat este preponderent și care absoarbe cea mai mare parte a forței de muncă; chiar cu toate măsurile preconizate de guvern pentru o privatizare rapidă a întreprinderilor și o restructurare a economiei, și trecerea la economia de piață, situația existentă va dura. Se impune, deci, o strategie națională a guvernului care administrează economia statului și care să încurajeze ansamblul eforturilor individuale. La nivel macroeconomic, nu individul este cel care greșește, dar acțiunea fiecărui individ din sfera productivă trebuie eficientizată de către instituțiile statului prin crearea unui cadru stimulant, în primul rând material și mai puțin bazat pe "avânt patriotic". Statul trebuie să creeze un cadru stimulant nu prin dirijism sau centralism, ca acela din perioada economiei socialiste.

Este simplist să spunem că lucrurile nu merg bine pentru că oamenii nu muncesc și că nimenui nu greșește. La noi nu există un cadru adecvat, o motivație pentru ca - în primul rând - conducătorii fabricilor să fie interesați în bunul mers și în dezvoltarea lor. Din contră, se caută căi pentru ca valoarea și importanța fabricilor să scadă, pentru a fi mai puțin evaluate în vederea cumpărării. Se poate vorbi de o criză managerială, de o imoralitate în activitatea de organizare și conducere a producției, iar dacă ținem seama și de distrugerile bazei materiale din toate sectoarele economice, chiar de o acțiune antipatriotică. În asemenea condiții nu se poate vorbi de o motivație pentru a munci mai bine, mai mult, când lucrătorul nu este plătit sau este trimis în șomaj, în timp ce produsele muncii sale sunt cerute pe piață. Este mai avantajos pentru țară să le importăm? Dar despre această situație nu răspunde nimenui?

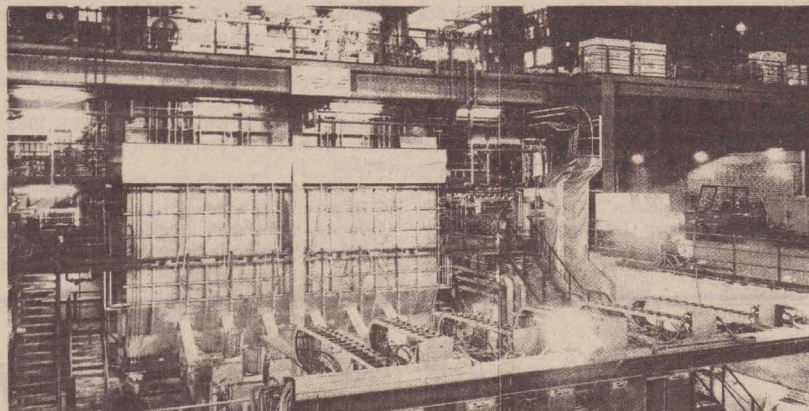
Nu insist pentru un centralism sau pentru concentrarea deciziilor, dar de ce nici ceea ce putem face singuri, prin posibilitățile fabricii și prin ceea ce legislația ne permite, nu facem și așteptăm "indicații" de sus? Să fie oare vorba de o confuzie între un sistem pe care l-am cunoscut și de care nu ne putem debarasa și unul care de abia începe? Ori, rămânând undeva între aceste două opțiuni atât de deosebite, este foarte greu să ne așteptăm la ceva bun.

Se știe că după o schimbare bruscă a instituțiilor, a moravurilor și a legislației, se instalează o stare de confuzie, ca urmare a confruntării între vechi și nou.

(Continuare în pag. 8)

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

ANUL VIII * NUMĂRUL 6 (148) * 16 - 31 MARTIE 1997 * 600 LEI

Costurile energetice "topesc" metalurgia românească?

Trecând peste ceea ce a fost industria metalurgică înainte de anul 1990, în condițiile actuale, când România se înscrie în economia liberă europeană, siderurgia trebuie analizată și gândită prin prisma asigurării pieței interne cu metal. Și, evident, prin aceea a realizării unui export care să asigure devizele necesare importurilor pentru metalurgie.

Din acest punct de vedere, piața internă a României este de circa 3 milioane de tone în prezent, iar în perspectiva anului 2000, studiile noastre indică o creștere a consumului intern de până la 5 milioane tone. Aceasta înseamnă că, dacă nu ar exista siderurgia - din varii motive - România ar trebui să facă anual un efort valutar de circa 1 miliard de dolari în prezent și de aproape 2 miliarde dolari în perspectivă. Lucru greu de crezut, că România ar putea procura devizele necesare din alte exporturi.

Iată, deci, un motiv pentru care apreciem că metalurgia este necesară în România. Ne referim la o **metalurgie performantă, care lucrează în costuri și performanțe care se înscriu în nivelul existent pe plan mondial.**

Un alt motiv pentru care siderurgia se găsește ca o

componentă omniprezentă în economia țărilor dezvoltate este că ea asigură locuri de muncă. În țările dezvoltate, un loc de muncă în siderurgie asigură în celelalte domenii economice circa 10-12 locuri de muncă. În România se poate aprecia că numărul acestora este de până la 20. Iată, deci, un al doilea motiv important pentru care siderurgia este o componentă, apreciem, de viitor a economiei românești.

În sfârșit, deși exporturile românești au înregistrat în acești ultimi ani evoluția sinuoasă cunoscută, putem spune că **exporturile siderurgiei în anul 1996 (lucru valabil și pentru 1995) au fost la nivelul performanțelor de înainte de 1990, când producția de oțel a țării era de două ori mai mare.** Iar, în spiritul economiei de piață, atunci când există o apreciere și o cerere pe piața externă, este bine ca această piață să fie menținută, deci exporturile siderurgiei românești să fie menținute, repetăm, în condiții de performanță. Și din acest punct de vedere sunt multe de făcut, siderurgia și metalurgia, în general, fiind angrenate într-un proces de restructurare-modernizare care, evident, n-a fost în ritmul pe care ni l-am dorit, dar care urmează o pantă ascendentă.

Acestea sunt motivele pentru care apreciem că siderurgia, metalurgia în general, va fi un beneficiar și pentru perioada următoare al RENEL, că între cei doi parteneri - RENEL, ca producător, și metalurgia, ca beneficiar, consumator - este necesară o politică solidă, o politică reală privind tarifele.

Producția siderurgică se caracterizează printr-o strânsă legătură între tehnologie și energetică, evidențiată prin faptul că tipurile de combustibili și energie electrică utilizate sunt determinate de progresele tehnice realizate la principalele procese siderurgice, de modificările ce intervin în energetică, precum și de prețul de cost al combustibililor utilizați.

La nivelul anului 1995, industria metalurgică, cu un consum de circa 8,8 TWh (6,1 TWh în siderurgie și 2,7 TWh în metalurgia neferoasă) reprezenta circa 18% din consumul național.

prof. dr. ing. Petru Ianc,
director general în Departamentul
Industriei Metalurgice, Ministerul
Industriei și Comerțului
ing. Nicolae Sava,
expert I, M.I.C

(Continuare în pag. 6)

LA MULȚI ANI, domnule profesor HORIA COLAN!

La peste 46 de ani de activitate în învățământul tehnic superior, după împlinirea a 70 de ani de viață, dl prof. dr. ing. **Horia Colan**, membru corespondent al Academiei Române, membru de onoare al AGIR și președinte de onoare al filialei Cluj, a trecut la o nouă etapă de activitate în funcția de profesor consultant la Universitatea Tehnică, Catedra știința și tehnologia materialelor.

Domnia Sa s-a născut la 11 mai 1926, la Covasna. A urmat cursurile liceului "Moise Nicoară" din Arad, între anii 1936 - 1944. Este absolvent al Facultății de Electromecanică a Școlii Politehnice din Timișoara (1949), specialitatea inginer mecanic și electrotehnic.

În anul 1971 susține teza "Cercetări privind influența și difuzia cuprului în oțeluri și aliaje fier-carbon sintetizate", la Politehnică din Cluj-Napoca, obținând titlul de doctor inginer.

În lunga și prestigioasă sa carieră didactică a străbătut toate treptele ierarhice, de la asistent, ajungând șeful Catedrei de știința și tehnologia materialelor (1971), rector al Institutului Politehnic din Cluj-Napoca și președinte al Consiliului rectorilor (1990 - 1992).

De la catedră, distinsul profesor a predat cursuri de bază, ca: "Metalurgia fizică - Studii metalelor", din anul 1953 până în anul 1996; "Tehnologia materialelor"; "Tehnologia turnării"; "Metalurgia pulberilor (Tehnologii convenționale)" ș.a.

Paralel cu munca didactică, a avut o laborioasă activitate științifică, de cercetare, în domenii ca: metalurgie fizică, metalografie, tratamente termice, difuzia în metale, metalurgia pulberilor, istoria științei și tehnologiei românești și mondiale privind materialele și metalurgia.

Pe baza rezultatelor de cercetare a obținut trei brevete de inventator. A participat la numeroase congrese de specialitate în țară și străinătate cu comunicări științifice și a publicat în Franța, Germania, Norvegia, Spania, Ucraina și în alte țări. Numărul titlurilor se cifrează la 305, dintre care 11 tratate și cursuri, 112 articole cu rezultate ale cercetărilor, 22 monografii și articole de popularizare, 102 comunicări inedite și 55 studii efectuate prin contracte.

Aceste importante realizări i-au adus recunoașterea, distincții și titluri, astfel: președinte de onoare al Societății de Metalurgia Pulberilor din România, membru de onoare al "Société Française de Métallurgie et de Matériaux", 1991; Doctor Honoris Causa, Universitatea Internațională "Pro Deo", New-York (1994); laureat cu premii pentru cercetare științifică, România, 1958, 1961, 1963, 1968; membru corespondent al Academiei Române.

Din partea Biroului Executiv al Consiliului AGIR, precum și a colectivului redacțional al "Universului Ingineresc", un călduros "La mulți ani, domnule profesor Horia Colan!"

OMAGIUL

FILIALEI CLUJ A ASOCIAȚIEI GENERALE A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

În luna ianuarie 1997 se constituie reparația Asociației Generale a Inginerilor din România, continuarea de drept a organizațiilor ingineresti care au existat în România începând cu cea de a doua jumătate a secolului XIX, iar la 9 aprilie 1990 se constituie Filiala Cluj a Asociației Generale a Inginerilor din România. Prin înregistrarea unor succese în toate domeniile de activitate, în care majoritatea componentelor asociației și-au adus un aport deosebit, prestigiul AGIR este într-o dinamică continuă.

Suntăm mândri și deosebit de onorați ca amnuni profesor Dr. Ing. Horia COLAN, membru corespondent al Academiei Române, fost Rector al Universității Tehnice din Cluj-Napoca, este un component activ și apreciat al AGIR, datorită meritorului său fiind ales Membru de Onoare al AGIR și Președinte de Onoare al Filialei Cluj a AGIR. Medalia AGIR 1996 și Diplomele primite pentru contribuția la ridicarea prestigiului profesiei de inginer și pentru meritele deosebite în susținerea AGIR stau mărturie.

Personalitate multiplă, Prof. Dr. Ing. Horia COLAN are contribuții deosebite în domeniul metalurgiei pulberilor și metalografiei, a studiului tratamentelor termice și difuziei în metale și a istoriei tehnicii mondiale și românești, fiind un dascăl de excepție al învățământului tehnic superior.

Cu ocazia trecerii sale ca profesor consultant după împlinirea a peste 70 de ani de viață și peste 46 de ani de prestigioasă activitate în învățământul tehnic superior, Filiala Cluj a AGIR transmite domnului Prof. Dr. Ing. Horia COLAN multă sănătate, putere de muncă și un sincer LA MULȚI ANI.

Dorin ca în cadrul Asociației Generale a Inginerilor din România, să contribuie în continuare prin experiența, cultura, dăruirea și prestigiul co-caracterizată la consolidarea continuă și permanentă a acesteia.

Cluj-Napoca, 31 Ianuarie 1997

Interviu cu dl prof. dr. ing. Vasile Soporan, Universitatea Tehnică din Cluj Napoca, membru AGIR

Mircea Bejan: Stimate domnule profesor, la 15 noiembrie 1996 ați primit o înaltă distincție științifică din partea Academiei Române. Despre ce este vorba?

Vasile Soporan: Grupul de lucrări "Modelarea la nivel macrostructural a solidificării aliajelor", al căror autor sunt, a obținut premiul "Henri Coandă" al Academiei Române pe anul 1994 (prezentat în facsimil). Lucrările aduc multiple contribuții teoretice în modelarea numerică a fenomenelor termice prezente la solidificare, constituind baza unor analize tehnologice de optimizare a tehnologiilor de turnare și a construcțiilor pieselor turnate.

Cele zece lucrări care compun grupul au fost publicate în cursul anului 1994 în reviste de prestigiu din țară și străinătate (Metalurgia, Buletinul Institutului Politehnic Iași, Solidification of Metals and Alloys). Aceste lucrări au avut la bază teza mea de doctorat "Contribuții privind modelarea la nivel macrostructural a solidificării aliajelor", elaborată sub conducerea prof. dr. ing. Victor Constantinescu și susținută în 1993, fiind prima teză de doctorat din România în acest domeniu.

M.B.: Cum s-au valorificat rezultatele cercetărilor care au stat la baza acordării premiului?

V.S.: Lucrările analizate s-au prezentat la manifestări științifice interne și internaționale în domeniu, cum ar fi: 58-emes Congres Mondial de Fonderie, Mem. P-12, Krakow, 1991; 52-emes Journées d'Etudes de la Fonderie, Nantes, 1992; International Conference on Solidification and Crystallization of Metals, Czestochowa, April 1994; EUROMAT '94, 15 th Conference on Materials Testing in Metallurgy Balatonszeplak Hungarian Mining and Metallurgical Society, 1994; 11 th International Conference on Process Control and Simulation, SSKAI, Kosice, 1994; First International Congress in Materials Science and Engineering, Iași, 1994.

Prin modul de abordare și rezultatele obținute, m-am situat la nivelul cercetărilor din acest domeniu realizate pe plan internațional. Cele trei cărți care mi-au apărut ulterior - și despre care "Univers Ingineresc" a publicat ample recenzii - conțin elemente din grupul de lucrări premiate.

M.B.: Pe baza unui studiu teoretic de

Premiul "Henri Coandă" al Academiei Române pe anul 1994

profundzime, ați elaborat un sistem de apreciere a modelelor fizico-matematice, specifice analizei procesului de solidificare. Puteți dezvolta acest aspect?

V.S.: Sistemul de apreciere a modelelor fizico-matematice specifice analizei procesului de solidificare a sintetizat următoarele criterii de raportare, în funcție de: spațiul asupra căruia se analizează procesul de solidificare; domeniile luate în considerare; modul în care se consideră eliberarea căldurii latente de solidificare; modul în care se consideră variația caracteristicilor termofizice; perioada în care se consideră începerea procesului de transmitere a căldurii; procedeele tehnologice adoptate realizării piesei; tipul aliajului care solidifică.

În același sens, am elaborat un concept privind structura modelelor fizice, specific analizei fenomenelor termice prezente la solidificare, aducând contribuții originale în rezolvarea următoarelor situații: a) model cu mai multe domenii (piesă, formă, răcoritor interior, răcoritor exterior, maselotieră, maselotă, vopsea refractară, răcoritor în formă); b) model care ține seama de perioada de umplere; c) model care ține seama de regimul dinamic al formelor permanente.

M.B.: Precizați, vă rugăm, unele elemente de nouitate.

V.S.: Pentru situațiile fizice concrete, am utilizat metoda diferențelor finite și metoda elementelor finite, acestea fiind printre primele reușite din România în domeniul modelării numerice a procesului de solidificare.

În tratarea condițiilor la limită, am adus contribuții însemnate asigurând singularitatea soluțiilor problemei. În cadrul acestora se tratează cazurile interfețelor cu participarea a două și trei domenii tehnologice. Acestea sunt stabilite pentru metoda diferențelor finite și pentru metoda elementelor finite.

Algoritmii de calcul s-au realizat printr-o bună cunoaștere și stăpânire a fenomenelor termice și a metodelor numerice de rezolvare, situație specifică interdisciplinarității. Rezolvarea problemei conduce la obținerea informațiilor referitoare la desfășurarea procesului de solidificare privind: parametrii procesului care pot fi calculați direct cu ajutorul câmpului de temperatură; stabilirea defectelor microscopice; determinarea unor funcții de analiză criteriale în analiza macrostructurală a solidificării.

M.B.: Studiul computațional al factorilor perturbatori al procesului de solidificare pune în evidență corectitudinea stabilirii modelului fizic și a metodei de rezolvare. Se obțin astfel corelații utile tehnologic între timpul de solidificare și mărimile

termofizice (conductivitate, căldură specifică, densitate). Ce ați mai întreprins în această direcție?

V.S.: Am proiectat și realizat un sistem original de metode experimentale, prin care am reușit să dau răspunsuri privind verificarea ipotezelor și optimizarea metodelor de calcul. Studiul de convergență efectuat se oprește la analiza corelației între pasul de timp și cel spațial. Soluția de limitare a pasului de timp în funcție de mărimea pasului spațial și de caracteristicile termofizice este justificată practic de obținerea unei bune concordanțe între calcul și experiență.

Pe baza modelului numeric am realizat un program de calcul utilizat cu succes în determinarea câmpului de temperatură, în stabilirea evoluției izotermelor specifice solidificării, în stabilirea zonelor de ultimă solidificare, zone care afectează calitativ piesa turnată prin prezența porozităților.

M.B.: Mulțumindu-vă pentru timpul acordat, vă felicităm pentru valoroasa distincție primită și vă dorim un vitor presărat cu aceleași frumoase reușite, care se răsfrâng și asupra AGIR-ului.

Discuție consemnată de prof. dr. ing. Mircea Bejan

Din vârful peniței

D-lui prof. dr. ing. Ioan Silaș, membru corespondent al Academiei Române, doctor în mecanică tehnică și vibrații mecanice

Prorector fiind, pe vremea aceea, Mecanic, admiraiți femeia, Azi, sobru, toată lumea știe, Vibrați doar la Academia.

Epigramă auzită de la regretatul profesor Alexandru Rogojan, de la Universitatea Tehnică din Timișoara

Cel care bărfește și calomniază
Ca s-ocupe locul unui om de vază,
Un om ca acesta, jur că e în stare
Și de alte practici "universitare".

ing. Viorica Anghelie Mocanu

AGIR LA TÂRGUL FUNDAȚIILOR ȘI ASOCIAȚIILOR DIN ROMÂNIA - FAR '97

Sub înaltul patronaj al domnului **Emil Constantinescu**, președintele României, la București s-a desfășurat, în perioada 27 februarie - 1 martie a.c., prima ediție a **Târgului Fundațiilor și Asociațiilor din România - FAR '97** - inițiat și organizat de **Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile** în scopul promovării organizațiilor neguvernamentale din țara noastră.

Referindu-se la semnificația Târgului, domnul Emil Constantinescu l-a calificat ca pe "**un adevărat semn de maturizare a societății românești**", subliniind rolul deosebit al organizațiilor neguvernamentale, care "**completează tabloul instituțional al unei națiuni moderne, alături de structurile statului și cele ale economiei private**".

Găzduit pe două etaje ale Galerilor Teatrului Național, Târgul a reunit fundații și asociații din domeniile: sănătate, drepturile omului, minorități, protecția mediului, cultură și artă, tineret, sport, turism, educație, cercetare, relații internaționale, dezvoltare economică și socială, comunicare, mass-media, educație civică și altele.

De departe cea mai reprezentativă (dintre puținele, de altfel) asociații profesionale prezente la FAR '97, **Asociația Generală a Inginerilor din România** s-a prezentat, în cadrul standului propriu, atât din punct de vedere istoric, cât și din cel al preocupărilor ei actuale. Au fost expuse programele de activitate pe anul în curs, s-a ilustrat rolul internațional al Asociației, apartenența sa la Federația Mondială a Inginerilor (FMOI), un loc important revenind reliefului apartenenței AGIR la Federația Europeană a Asociațiilor Naționale Inginerești (FEANI).

Standul a mai fost completat cu prestigioase medalii, cu publicațiile AGIR, calendare, pliante ș.a. Activitatea AGIR a fost bogat ilustrată prin fotografii, postere, casete video.

Standul AGIR s-a bucurat de un real interes din partea vizitatorilor, foarte mulți tineri ingineri solicitând informații și taloane de înscriere în Asociație.

PROGRAM

de manifestări tehnico-științifice și dezbateri tematice pe anul 1997 (proiect) -
partea a III-a - urmare din numărul trecut

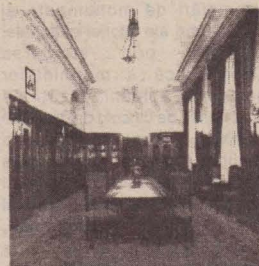
(activități care vor fi organizate de filiale și societăți profesionale din cadrul AGIR)

AI. M.

O donație deosebită

pentru

BIBLIOTECA AGIR

"Biblioteca AGIR" s-a îmbogățit cu o donație de carte din partea doamnei **Monica Patriciu**, soția **prof. univ. dr. ing. Valeriu Patriciu** - eminent specialist în domeniul prospecțiunii, explorării și exploatării zăcămintelor de petrol și gaze naturale - de la trecerea căruia în eternitate se împlinesc 10 ani.

Donația cuprinde 60 de tratate, în limba germană, privind geomorfologia, geologia stratificată, geotectonica, geofizica, geologia petrolului, practica prospecțiunilor geologice, mineralogia ș.a. Deosebit de interesante și valoroase sunt volumele referitoare la geologia Europei, Americii de Nord, Americii de Sud, Africii și Asiei.

Aceste cărți pot fi consultate de către membrii AGIR în "Biblioteca AGIR".

Conducerea Asociației exprimă dnei **Monica Patriciu** călduroase mulțumiri pentru această valoroasă donație.

Mihai Mihăiță,
președintele AGIR

IMPORTANT!

Pe data de 20 martie a.c., orele 14, la sediul central al AGIR din Calea Victoriei nr. 118, București va avea loc întâlnirea cu președinții asociațiilor care sunt membri colectivi ai AGIR.

Tot la sediul central al AGIR va avea loc, pe data de 27 martie a.c., orele 14 - 16.30, Adunarea generală a membrilor AGIR din București, cu următoarea ordine de zi:

1. Analiza activității pe anul 1996
2. Adoptarea programului de activitate pe anul 1997

Cap./nr.crt	Denumirea manifestării /acțiunii sau dezbaterii tematice	Data/perioada și locul desfășurării	Organizații colaboratoare / Responsabili
F	Filiala AGIR - Galați		
1	Expunere cu tema: "Aspecte ale ingineriei românești în lume"	februarie Sediul Filialei	dr.ing. Traian Coșovitu - președinte
2	Dezbateri cu membrii Filialei și invitați pe tema: "Inginerul în economia de piață"	mai Sediul Filialei	Comitetul Filialei
3	Expunere cu tema: "Vulnerabilitate, risc și decizie în ingineria structurilor"	septembrie SC CONFORT - Galați	ing. Emilian Titaru (PROCEMA SA - București)
4	Expunere cu tema: "Cooperări zonale în cercetare-dezvoltare"	decembrie SC ICEPRONAV - Galați	ing. Kahu Gelu
G	Cercul AGIR - ARO Câmpulung Muscel		
1	Acordare de asistență tehnică întreprinderilor din Câmpulung producătoare de repere pentru automobile	la cerere pe parcursul anului	Comitetul Cercului
2	Seminar - dezbateri cu tema: "Adaptarea, implementarea și certificarea Sistemului Calității în întreprindere"	trim. I	ing. Marius Uleia - președinte
3	Formare auditori de sistem din rândul membrilor AGIR prin participarea la cursuri susținute de societăți acreditate	trim. II	Comitetul Cercului
4	Asistență și consultanță pentru identificarea și trasabilitatea produselor ARO	trim. III	Comitetul Cercului
H	Filiala AGIR - Vrancea		
1	Mediatizarea activității AGIR și a Filialei Vrancea în mass-media locală	periodic	Comitetul Filialei
2	Obținerea sprijinului și cooperării forurilor locale și a conducerii AGIR pentru: a) rezolvarea dificultăților cu care se confruntă inginerii din învățământul tehnic secundar; b) diseminarea - în special în unitățile de învățământ - prin broșuri a unor informații privitoare la istoria tehnicii românești și la activitatea și opera marilor oameni de tehnică și știință ingierească, români; c) realizarea unor seturi de tablouri reprezentând cele mai de seamă personalități ingierești ale țării și distribuirea acestora, prin inspectoratele școlare județene, către toate unitățile de învățământ	a - trim. II b - trim. IV c - trim. IV	Comitetul Filialei
3	Moment festiv aniversar: "Ziua Inginerului" urmat de dezbateri privind rolul inginerului în societatea de azi	14 septembrie	Comitetul Filialei
4	Simpozion - dezbateri privind introducerea disciplinei "desen tehnic" în învățământul secundar	16 - 17 mai	Idem

Notă:

Membrii AGIR care doresc să participe la anumite activități din acest proiect de program sunt rugați să ia legătura cu asociațiile/ societățile organizatoare pentru informațiile exacte și definitive privind programul, locul și data / ora de desfășurare a manifestărilor respective.

DECLARAȚIE

Numeroase asociații culturale și științifice din România, precum Asociația Culturală "Pro Basarabia și Bucovina", Asociația Femeilor din România, Asociația Generală a Inginerilor din România, Asociația de Istorie "Nicolae Iorga", Asociația Română a Victimelor Represiunilor Staliniste, ASTRA, Centrul Teatral Internațional "Mesagerii lui Zalmoxis", Confederația Revoluționarilor din România, Consiliul Național al Reintegrării - România, Forumul Organizațiilor Cultural-Științifice și Sociale Românești, Fundația "Centrum", Liga pentru Renașterea Județelor Abuziv Desființate, Liga pentru Renașterea Daciei, Societatea Culturală "București-Chișinău", Societatea Culturală "Ginta Latină", Societatea Culturală "Ținutul Herța", Uniunea Mondială a Românilor Liberi, Uniunea Națională a Femeilor din România, Uniunea "Vatra Mănească", Uniunea Veteranilor de Război și a Urmașilor Acestora din România și altele au hotărât să-și însușească, susțină și difuzeze în lume Declarația dată la Putna, în 1996, cu ocazia simpozionului internațional dedicat unor aspecte esențiale ale existenței și spiritualității românești, de către Societatea pentru Cultură și Literatură Română în Bucovina și să-și reafirme clar punctul de vedere în legătură cu teritoriile românești deținute ilegal de către statul ucrainean. Adăugăm că numărul de membri ai asociațiilor, forumurilor, ligilor, societăților, uniunilor etc. care au aderat până acum la textul Declarației și s-au angajat în susținerea obiectivelor sale este de circa un milion și jumătate de persoane. La ea continuă să subscrie reprezentanți ai organismelor societății civile și ai partidelor politice, precum și ai organizațiilor similare din teritoriile naționale ocupate sau ale românilor aflați în diferite state ale lumii.

Declarația este susținută de un număr apreciabil de personalități - academicieni, înalți ierarhi, profesori, diplomați, cercetători, scriitori, oameni de cultură, știință și artă, ziaristi, studenți etc., toți înțelegând să atragă vigoșoasă atenția că orice amânare sau ezitare în a lua o atitudine deschisă în această problemă cardinală pentru integritatea teritorială și pentru suveranitatea statului român asupra întregului cuprins al țării, are consecințe dintre cele mai dramatice, ea angajând profund demnitatea noastră, deopotrivă de cetățeni ai României și de oameni cu conștiința nevoii de dreptate în lume.

Reamintim că atât Actul final de la Helsinki, cât și Carta de la Paris, precum și alte documente internaționale importante încurajează rezolvarea problemelor teritoriale în litigiu, în conformitate cu normele de drept, prin mijloace pașnice și pe calea acordurilor. Multe asemenea probleme au fost rezolvate în ultimii ani, prin apelul la respectivele norme, de către China, Germania, Rusia, țările baltice, alte țări din fosta Uniune Sovietică, cele din fosta Iugoslavie, din Orientul Mijlociu etc., România aflându-se într-o situație discriminatorie intolerabilă, care îi încetinește dezvoltarea. De aceea, în perspectiva rezolvării acestor dăunătoare anomalii și a semnării tratatului dintre România și Ucraina, a cărui oportunitate n-o ignorăm, ne vedem determinați să revenim cu următoarele precizări:

1. Nici o palmă de pământ românesc n-a aparținut vreodată, în mod liber consimțit, Ucrainei.

2. Chiar conducerea statului ucrainean independent, apărut după primul război mondial, a recunoscut acest fapt indiscutabil, acceptând, benevol, fixarea graniței dintre România și Ucraina pe Nistru, Ceremuș și în continuare, astfel cum fusese trasată la sfârșitul anului 1918. De notat că România a fost cea dintâi care a recunoscut existența Ucrainei independente de atunci, ulterior ea neluând act de cotoirea acesteia de către Uniunea Sovietică, ci doar de existența URSS, în 1934, încât respectivele acorduri pot fi luate drept puncte de pornire în elaborarea noului tratat, al cărui scop esențial trebuie să fie tocmai fixarea temelii pentru eliminarea corespunzătoare a acestui grav litigiu, care îi priveste, deopotrivă, pe ambii parteneri, stingherindu-i și generând tensiuni.

3. Nordul Bucovinei, deținut în prezent de către Ucraina, a făcut parte, ca și sudul acestei provincii, aflat în statul român, din vechiul stat moldovenesc încă de la primele semne de existență a acestuia și până în 1775, când respectivele teritorii au fost răpite de către imperiul habsburgic, cu complicitatea celui otoman și rusesc. În 1918, Bucovina întregă a reintrat, prin voința unanimă, în componența României, careia îi aparține dintotdeauna.

4. Basarabia a fost smulsă de către imperiul rus din trupul Moldovei în 1812, cu complicitatea celui napoleonean și a celui otoman. A revenit la patria mamă în 1918. Desprinsă agresiv din vechea Moldovă, românii de acolo au fost denumiți tradițional moldoveni (dar și români, adesea), termen însușit și conservat spontan de o parte a mentalității populare, pe care unii îl unilateralizează astăzi, cel puțin tendențios.

5. Ținutul Herța a făcut întotdeauna parte din statul moldovenesc și din cel român, pină la raptul din 1940, reluat și extins în 1944.

6. În 1918, când, prin voința întregului popor, consfințită prin tratate internaționale, s-a

înfăptuit statul național român, unitar, independent și suveran, toate aceste teritorii au intrat firesc în structura sa. Alte părți din pământurile locuite compact de români au rămas în afara lui, intrând în componența statelor vecine (Bulgaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia, Ucraina, Ungaria), deși pe unele le stăpânise pe parcursul istoriei. Era și acesta un act de loialitate față de vecinii mai vechi și mai noi. Unii, însă, l-au ignorat în mod flagrant și s-au datat la rapiri teritoriale, au practicat și practică revizionismul și asimilarea forțată a românilor, silindu-le identitatea.

7. Încă din germenii constituirii sale, URSS a practicat sistematic acte de agresiune împotriva României, care au culminat cu ultimatumul din 1940, când ni s-a impus să "cedăm" Basarabia și, ca absurd tribut, nordul Bucovinei, deși conducătorii sovietici știau că nu le aparțin în nici un fel aceste teritorii, iar statele democratice și opinia publică internațională au condamnat imediat raptul.

8. Sub teroarea amenințării cu forța și spre a evita războiul pe care îl pregăteau sovieticii, România a evacuat, silit și temporar, armata și administrația din Basarabia și din nordul Bucovinei, delimitat arbitrar și unilateral.

9. Sovieticii au ocupat, însă, în plus, ținutul Herța și câteva insule din Delta Dunării, despre care nu fusese vorba nici măcar în umilul ultimatum (pentru a-și "justifica", în parte, extinderea agresiunii, aceștia au schimbat atunci, pur și simplu, talvegul unui braț al Dunării).

10. Datorită acestei substanțiale slăbiri a statului român, precum și presiunilor germano-italiene și încurajărilor directe ale sovieticilor și bulgarilor, României i-a fost răpit, în același an, de către regimul hortist al Ungariei, nordul Transilvaniei, eliberat în 1944 de către Armata Română.

Conjunctura internațională defavorabilă, momentul dezastrului teritorial și al incapacității noastre de a reacționa au fost speculate intens de către statul bulgar, pentru a dobândi, tot în 1940, cu complicitatea fațășă a

imperialismelor sovieto-germano-ungare, Cadrilaterul.

11. Pe o parte a teritoriilor Basarabiei, sovieticii au extins în 1940 fosta Republică Autonomă Socialistă Sovietică Moldovenească - cap de pod împotriva României, creat peste Nistru, în Ucraina, în 1924 (dovadă clară a prezenței pe acel teritoriu a unei mase compacte de români la care țara noastră renunțase în 1918, prin proprie voință) - sudul și nordul provinciei fiind "vărsate", împreună cu nordul Bucovinei și cu ținutul Herța, Republicii Socialiste Sovietice Ucrainene, cu care n-au nimic în comun sub raport teritorial, statal, istoric sau etnic. Dată fiind această situație, este de examinat dacă n-ar trebui consultată și implicată operativ în rezolvarea unor astfel de probleme grave și complexe și Republica Moldova, care ar fi trebuit să cuprindă, dacă tot a fost ocupată, numai întreaga Basarabie istorică - cum s-a cerut acolo în 1940 și după cel de al doilea război mondial. S-ar rezolva astfel și complicata problemă transnistreană și cele ale Basarabiei, toate aceste teritorii regăsindu-și locul firesc.

12. Anul de ocupație sovietică a fost un calvar pentru populațiile din respectivele teritorii - cu deosebire pentru cea românească, majoritară - prin acte de etnocid calificat, judecăți sumare și execuții în masă, foamete organizată, confiscare samavolnică de bunuri, deportări masive, colonizări sistematice a alogeni, prigoană, jafuri și asasinat, schimbarea forțată a identității naționale etc.

13. Răspunsul militar românesc din 1941 (care nu a fost un act războinic, ci o mișcare de trupe în spațiul național, prin intermediul căreia au fost alungați cotoptorii, a căror ripostă armată a determinat prelungirea confruntărilor până în 1944), a restabilit situația anterioară.

14. În 1944, sovieticii au reocupat, prin război, respectivele teritorii, modificând din nou, în favoarea lor, întreaga linie de demarcație pe uscat și reintendând artificiala R. S. S. Moldovenească, cu atât mai nejustificată cu cât, în noile condiții, nu se puteau invoca nici

un fel de motive pentru reînființarea ei, în afara celor agresiv-imperialiste de totdeauna. De reliefat faptul semnificativ că după 23 august 1944 au încetat numai ostilitățile românești împotriva sovieticilor, transformate imediat în sprijin aproape necondiționat, pe când cele sovietice au continuat, sub diverse forme, încă mulți ani, prin jafuri și distrugerii, tratate și acorduri vitregitoare, răpiri de populație, luarea și ținerea îndelungată de prizonieri, demolări de monumente și denaturări ale istoriei naționale, inclusiv prin ștergerea sistematică a mormintelor oștașilor români căzuți pe câmpurile de dincolo de granițele refixate arbitrar etc. Teroarea asupra românilor din teritoriile ocupate a fost reluată și amplificată, existența și trecutul lor fiind falsificate programat, până la anihilarea a tot ce amintea de apartenența acestora și a respectivelor locuri la statul și poporul român.

15. Tratatul de pace din 1947 (la a cărui elaborare România a participat doar consultativ, deși, în fapt, era cobeligerantă) a validat raptul, consacrand și extinzând până și prevederile secrete ale agresivului pact Molotov-Ribbentrop și acceptând neadevărul sfidător - impus de sovietici și însușit de ceilalți participanți - că frontiera dintre URSS și România se stabilește conform cu "acordul" din 1940, ignorându-se voit că era vorba de un ultimatum, cu valoare de declarație de război, și nu de un acord. Este de datoria noastră, a tuturor - și cu precădere a oficialităților românești - să milităm pentru rectificarea acestui insuportabil viciu juridic, mai ales că unele state semnatare ale tratatului au dispărut, iar cele ivite ulterior nu mai sunt subiecți acestuia. În acest sens, România nu poate elabora și semna tratate decât pornind de la realitățile consfințite în cele care îi recunosc integritatea teritoriului național corespunzător. Semnarea respectivelor tratate fără eliminarea consecințelor pactului Molotov-Ribbentrop (în întregime caduc și fără nici un fel de suport juridic), ale ultimatumului, ale reocupării sovietice din 1944 și

ale tratatului de pace din 1947, ar însemna revalidarea, târzie și inoportună, a nedreptăților ale căror victime suntem.

16. În 1948, în condițiile prezenței trupelor sovietice de ocupație, s-a produs ultima agresiune teritorială împotriva României sfâșiate, Uniunea Sovietică răpindu-ne, printr-un diktat, Insula Șerpilor (este a 13-a invazie ruso-ucraineano-sovietică din ultimii aproape 300 de ani; prin intenția de a-și extinde apele teritoriale din jurul acestei insule ocupate, Ucraina pregătește al 14-lea act de agresiune, iar Rusia - cu care avem un alt fel de enorm pasiv de rezolvat - îi ține isonul, în complicitate cu alții).

17. După dezmembrarea Uniunii Sovietice, respectivele teritorii au rămas în continuare, fără nici o îndreptățire, în componența statului ucrainean.

18. Cine nu recunoaște aceste realități - care, situație juridică majoră, sunt stări de fapt, dar nu sunt, în nici un caz, generatoare de drepturi pentru ocupații - ori le ignoră și trece peste enormele prejucții pe care le-au adus și le-ar aduce celor două state, indiferent de scopul conjunctural urmărit, își asumă răspunșabilități fără prescriere și îndepărtează momentul instaurării unor necesare relații prietenești între țările noastre.

19. De aceea, semnarea unui tratat între România și Ucraina, fără a menționa expres aceste grave probleme și necesitatea rezolvării lor neîntârziată echivalează cu **săvârșirea unui act cu consecințe incalculabile pentru ambele state, scoțându-le din făgașul normal al devenirii lor.**

20. Accelerarea procesului de integrare a României în noile structuri mondiale și euroatlantice, ce se configurează, prin sacrificarea unei părți din teritoriul patriei, este inacceptabilă, fiind vorba de două probleme separate, cu parteneri diferiți. Ucraina trebuie să renunțe demn la povara imperialistă care o dezonorează și să caute intens căi de lichidare a ei. În mod firesc, statele care fac deja parte din noile structuri amintite sau candidează la ele, ar trebui să fie extrem de circumspecte față de un stat sau

altul care este marcat de asemenea realități și nu încearcă să le rezolve, ca și față de diferite organisme internaționale care se prefac a nu le vedea, deși datoria tuturor este de a contribui decisiv la înlăturarea lor adecvată și la normalizarea situației. În ce ne privește, e cel puțin absurd să acceptăm să fim culpabilizați pentru că ni s-au răpit teritorii naționale și să fim constrânși să renunțăm la ele. Nu putem intra în noile structuri transnaționale, ce se declară normalizatoare, cu o situație teritorială anormală, aptă de urmări imprezvizibile. Se impune, de aceea, ca, în cadrul restabilirii tuturor frontierelor impuse arbitrar după cel de al doilea război mondial, să fie reglementat corespunzător și diferendul teritorial dintre Ucraina și România și apoi să aibă loc înscrisura lor nestingherită în respectivele structuri.

Spiritualizarea frontierelor, către care se tinde în lume, nu poate preceda normalizarea acestora, ci poate fi cel mult concomitentă. Este o problemă asupra căreia oficialitățile românești au obligația să atragă viguros atenția tuturor statelor lumii, cu precădere vecinilor

noștri și ai Ucrainei (care are o structură imperialistă moștenită, potențial generatoare de pericole), terților care au relații diplomatice cu cele două state, ca și forurilor internaționale.

21. Este imperios necesar ca oficialitățile noastre să intervină pe lângă cele ucrainiene și la forurile internaționale abilitate pentru ca românii din teritoriile ocupate să beneficieze de drepturi garantate, atât timp cât mai sunt minoritari pe pământurile lor strămoșești, să nu mai fie jigniți și terorizați extremist pentru identitatea și apartenența lor de totdeauna la România, să nu mai fie puși în imposibilitatea de a se manifesta corespunzător conștiinței lor ultragrate. De asemenea, până la revenirea în granițele normale ale României a tuturor teritoriilor naționale ocupate de Ucraina - din nordul Maramureșului până la Insula Șerpilor - se impun urgent liberalizarea navigației românești pe brațul Chilia, demilitarizarea Insulei Șerpilor și exploatarea în comun a platoului continental din jurul ei, care, de drept, ne aparține.

22. Elaborarea tratatului dintre România și Ucraina constituie un

prilej nimerit pentru abordarea și rezolvarea acestor complexe probleme. Pentru că o eroare, îndeosebi de asemenea proporții, se înalătură rațional, nu se camuflează și agită propagandistic, mai cu seamă într-un climat ce tinde către democrație și respectarea drepturilor fundamentale ale oamenilor și națiunilor.

23. Graba în a elabora și semna, cu orice preț, acest tratat, pe care nu o înțelegem, mai cu seamă că este motivată prin diverse promisiuni de alt ordin și nu prin garanții ferme, este în cel mai înalt grad contraproductivă, pentru că teritoriul patriei nu poate fi negociat, în veci, de nimeni. Democrația, dezvoltarea și echilibrul, spre care se tinde, nu pot fi concepute ca funcționând integral în state ce dețin teritorii smulse de alții sau cărora le-au fost răpite.

24. Este necesar ca atât forurile oficiale românești, cât și specialiștii, partidele și organizațiile neguvernamentale, alți factori de opinie și autoritate să-și exprime clar punctul lor de vedere în legătură cu această problemă, care ne rănește

profund demnitatea națională și să impună decis dreptului forței, forța dreptului. Nu suntem singurii în astfel de condiții, încât eforturile noastre ar trebui conjugate cu cele ale unor state precum Cipru, Japonia, Spania și altele, care caută căi de rezolvare firească a unor astfel de situații anormale. Chiar dacă am fi singurii din lume cărora teritoriul patriei le-a fost sfâșiat imperialist - și tot n-am putea renunța, sub nici un motiv, la lupta pentru normalizarea grăbnică a situației, inclusiv pentru dobândirea tuturor daunelor morale și materiale pe care ni le-au provocat cei care au deținut și dețin aceste teritorii.

25. Susținem Declarația din 28 noiembrie 1990 a Parlamentului României (care afirmă caracterul românesc al pământurilor deținute ilegal de către Ucraina și cere guvernului să înceapă imediat tratative pentru clarificarea situației lor), precum și necesitatea încheierii între cele două state și între diversele organizații ce activează legal în cadrul lor a diferite acorduri și convenții care nu implică, în

nici un fel, renunțarea din partea României la aceste teritorii. Recunoaștem, de asemenea, valabilitatea celor încheiate până acum, în măsura în care nu lezează în vreun fel suveranitatea noastră asupra acestor pământuri dintotdeauna românești. Ele constituie trepte utile în rezolvarea problemelor majore ale viitorului tratat. Cum rezultă din cele de mai sus, acesta are specificul său, care nu poate fi eludat de nimeni, ci, dimpotrivă, se cuvine abordat cu maximă atenție și perseverență, în perspectiva rezolvării definitive a durerăsoarelor probleme bilaterale, acumulate împotriva voinței poporului român, profund interesat în realizarea de relații normale cu toți vecinii și cu toate țările lumii.

Pentru adeviziuni, corespondență și detalii suplimentare, luați legătura cu dl George Muntean, pe adresa: Șos. Mihai Bravu 98-106, bloc D16, scara 4, etajul 4, apt. 142, telefon 635.15.45, cod 73266, București.

Revirement în relațiile economice franco-române

Plecând de la o sinceră și regretabilă constatare privind modestele poziții ocupate de Franța în volumul schimburilor comerciale cu România, locul 4, iar în ce privește volumul investițiilor în țara noastră, locul 5, putem aprecia că două - cel puțin - dintre multiplele acțiuni și momente prilejuate de vizita E.S. Jacques Chirac, președintele Republicii Franceze, pe care a efectuat-o în zilele de 21-22 februarie 1997 la București, vor constitui, cu siguranță, solide puncte de reper în dezvoltarea relațiilor economice franco-române.

Primul eveniment, ce a precedat, cronologic vorbind, vizita domnului Jacques Chirac, a avut loc pe data de 21 februarie a.c., la World Trade Plaza, prilejuit de "Ziua economică franco-română", manifestare organizată de Ministerul Industriei și Comerțului, Ambasada Franței în România și World Trade Center București.

Peste 100 de firme și societăți comerciale românești au fost prezente la un viu dialog cu oameni de afaceri și manageri reprezentând numeroase companii și firme din Franța, multe având deja reprezentanțe în România, din care amintim: Alcatel, Beaufort Ipsen, Bull, Thomson, Grupul Genoyer, Vilmar, Societă Generale, IPSO, Sater, Aero International Regional, Gaz de France, Egetra, Gec Alsthom ș.a., precum și cu importante organisme de consultanță și financiare internaționale etc.

Oficialitățile române au expus noile politici ale Cabinetului Ciorbea privind privatizarea, investițiile străine de capital în țara noastră, strategia guvernului pentru dezvoltarea economică a României în industrie, agricultură, comerț și servicii, politici fiscale și alte aspecte legate de accelerarea procesului de restructurare, răspunzând numeroaselor întrebări puse de oamenii de afaceri francezi și români.

Sub aspectul eficientizării, al costurilor economice pe care trebuie să le suporte țara noastră privind amploarea proceselor de reabilitare, restructurare și re tehnologizare din infrastructurile transporturi, comunicații, producerea și distribuția energiei, industria de apărare, precum și industriile prelucrătoare, acestea trebuie să aibă la bază noile tehnologii care vor oferi condiții optime pentru asimilarea de produse performante, materiale și echipamente cu consumuri reduse de

energie, de resurse materiale și de manoperă directă.

Din aceste considerente, atragerea investitorilor străini pentru realizarea obiectivelor strategice prevăzute în programele naționale de restructurare sectorială, aportul de capital direct reprezintă, așa cum a rezultat și din dezbaterile ce au avut loc, condiția esențială pentru dezvoltarea pe baze juridice și fiscale noi a acțiunilor de parteneriat și de colaborare între industriașii francezi și cei români, profitabile în egală măsură pentru ambele părți, pentru consolidarea relațiilor româno-franceze într-o perspectivă imediată.

Împreună cu președintele Jacques Chirac a sosit la București un grup de oameni de afaceri de la mari companii franceze, un semn extrem de favorabil - alături de cel politic, dat de șeful statului - pentru viitorul legăturilor economice bilaterale.

În ziua a doua a vizitei, la sala de conferințe din Complexul Expozițional ROMEXPO a avut loc întâlnirea președintelui Franței cu întreprinzătorii francezi și români. Peste 800 de participanți reprezentând organizațiile patronale din România, manageri generali și specialiști din sectoare de bază ale economiei și importante companii și firme din Franța, alături de ministrul afacerilor externe al României, dl Adrian Severin, a E.S. domnul Bernard Boyer, ambasadorul Franței la București, a altor înalte oficialități franceze și străine. Președintele Jacques Chirac a rostit o amplă cuvântare, având ca suport oportunitatea susținerii totale din partea Franței pentru intrarea României în structurile euroatlantice, necesitatea dezvoltării dialogului politic și economic, amplificării relațiilor de parteneriat și de cooperare între firmele franceze și cele românești.

În acest cadru, Domnia Sa a subliniat că România se află pe un drum bun, în direcția modernizării, a schimbărilor economice și structurale, de adaptare la cerințele economiei de piață. S-a arătat că obiectivele reformei trebuie să aibă la bază: liberalizarea structurilor economice; dezvoltarea infrastructurii private; mai mult curaj politic în îndeplinirea programelor de măsură; inițierea unui amplu dialog cu cetățenii, pentru ca aceștia să înțeleagă corect noile exigențe impuse de procesul de reformă. Va trebui recuperat timpul pierdut, pentru realizarea obiectivelor la un înalt nivel, corespunzător

normelor internaționale, valorificând tehnologiile de vârf pe care marile companii franceze le-ar putea oferi pentru restructurarea și dezvoltarea unor importante ramuri economice.

România va trebui să beneficieze de investițiile franceze pentru asigurarea unei dezvoltări rapide în multiplele domenii pe care guvernul le-a definit și care vor trebui avute în vedere în acțiunile de parteneriat și colaborare. Principalele obstacole de natură juridic-legislativă, administrativă și din domeniul fiscalității vor trebui să fie înlăturate, favorizând procesul de atragere a investitorilor francezi în România.

În încheiere, președintele Franței, Jacques Chirac, a subliniat că prosperitatea României depinde de eforturile întreprinzătorilor autohtoni, care cunosc cel mai bine capacitățile de care dispun pentru realizarea obiectivelor comune. Bazele pionieratului partenerial trebuie să constituie un argument sigur pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare româno-franceze în viitor, contribuind la dezvoltarea României.

Primul val de investitori francezi, după cum a declarat dl Călin Popescu Tăriceanu, ministrul industriei și comerțului, și-au manifestat deja intențiile de colaborare în mai multe sectoare industriale. Astfel, grupul GEC ALSTHOM va achiziționa importante pachete de acțiuni, de 40%, aparținând societăților comerciale FAUR SA și GENERAL TURBO SA; de asemenea, grupul intenționează să participe la reabilitarea centralelor electrice de la Igalnița și Deva, precum și la extinderea și modernizarea metroului bucureștean.

Se va intensifica finalizarea asocierilor între compania Ugine cu SC OTELINOX Târgoviște SA, în industria metalurgică, iar în domeniul aviației, SC ROMAERO SA va participa, alături de compania AIR, la fabricarea unui nou aparat de zbor mediu curier.

Sub aspect managerial, specialiștii din cadrul societăților comerciale propuse pentru privatizarea rapidă vor vizita într-o lună o serie de firme de profil din Franța, iar partea franceză s-a angajat că va acorda asistență tehnică în procesul de evaluare a societăților comerciale și regiilor autonome ce vor fi privatizate în acest an.

Costurile energetice "topesc" metalurgia românească?

(Urmare din pag. 1)

Din puterea medie absorbită, de circa 1000 MW în prezent pe total metalurgie, menționăm pe cei mai mari consumatori:

- * din industria siderurgică - SIDEX Galați (circa 220-240 MW), FEROM Tulcea (120-140 MW); COS Târgoviște (65 MW); Siderurgia Hunedoara (50-60 MW); Industria Sârmei C. Turzii (35 MW); SOCOMET Oțelu Roșu (20-25 MW);
- Electrocarbon Slatina (25 MW); SIDERCA Călărași (20-25 MW);

- * din industria aluminiului și neferoaselor: ALRO Slatina (250 MW); ALUM Tulcea (20 MW).

Prețul mediu al energiei electrice prin nota de negociere a M.F. 452/01.07.1996 (curs.3000 lei/USD) a fost de:

- pentru consumatorii industriali - 42,4 USD/MWh, respectiv 36 USD/MWh pentru orele de bază și 96 USD/MWh pentru orele de vârf;
- pentru consumatorii casnici - 24,2 USD/MWh.

În 1995, RENEL a produs 53,6 TWh, din care 28,8% din hidro, 37,2% din cărbune și 27,5% din hidrocarburi (păcură și gaze), adică o pondere relativ echilibrată a combustibililor primari și la un preț comparabil cu cel din fostele țări socialiste din Estul Europei (Rusia, Polonia, Ungaria, Slovacia), respectiv 40-45 USD/MWh.

Menționăm, de asemenea că o serie de mari consumatori în bandă pe înaltă tensiune din metalurgie (ALRO SA Slatina, FEROM SA Tulcea, SIDEX Galați, COS SA Târgoviște) beneficiază la facturare de o reducere de tarife (discount) de 15-20% pentru unele combinate

siderurgice și chiar 25% pentru industria aluminiului, datorită plății în valută a importului de gaze naturale și păcură pentru procesarea energiei electrice de către RENEL (conf. HG 1397/1995). Agenții economici din metalurgie au contracte cu RENEL pentru plata anuală a circa 150 milioane USD în acest sens.

În perioada 1992-1995, în special în momentele de deficit de putere în sistemul energetic național, agenții economici din metalurgie și-au procurat din import, prin eforturi valutare proprii, energie electrică produsă în Ucraina (circa 30% din consum, aproximativ 300 MW), la un preț de 30-35 USD/MWh, care, cu taxa vamală de 15%, comision vamal de 0,5% și pierderile de transport fixate de RENEL, de 16% pentru toți importatorii (exagerate, față de pierderile reale, de circa 8%), ajungea la valorile din țară.

În restul țărilor europene există următoarele particularități în facturarea și încasarea consumului de energie electrică:

- * marii consumatori (de regulă, cu puteri peste 40 MW), prin contracte, obțin reduceri de preț până la 20%;

- * consumatorii industriali nu plătesc TVA pentru energie electrică și combustibili, măsura fiind justificată prin lipsa de lichidități a consumatorilor industriali;

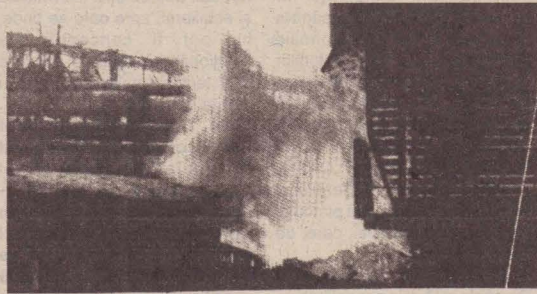
- * energia electrică se plătește după 30-90 zile de la facturare;

- * guvernele țărilor industrializate asigură garanții marilor societăți pentru plata energiei electrice.

Ponderea consumurilor energetice (energie electrică, combustibili, fluide termoelectrice) în total costuri variază pentru

principalele produse metalurgice astfel: oțel beton (19%), tablă laminată la cald (16,5%), profile mijoci (24,5%), aluminiu bloc (41%), feroaliaje (45%). Cu alte cuvinte, purtătorii de energie au o pondere de natură să producă modificări esențiale în rentabilitatea produselor metalurgice.

Costurile de fabricație ale produselor siderurgice vor fi influențate direct - energie electrică, gaz metan, păcură - cât și indirect - influență în materii prime și materialele consumate în procesul de fabricație (electrozi, feroaliaje, materiale refractare, fluide

energetice), ca și prin alte elemente (salarii, CAS, regii, amortizări).

Creșterea prețului mediu al energiei electrice de la 42,6 la 50 USD/MWh, împreună cu devalorizarea cursului de la 3000 lei/USD la 6000 lei/USD, ar reprezenta o majorare absolută în lei cu circa 136%, respectiv de la 127.300 lei/MWh la circa 300.000 lei/MWh, ceea ce ar conduce la creșterea costului de producție.

Notă. Cifrele se referă, evident, la cursul valutar existent la data întocmirii materialului. Influențele estimate ale creșterii prețului energiei electrice pentru principalele produse metalurgice au fost prezentate de autori, în expunerea originală, într-o amplă anexă pe care nu o reproducem aici din lipsă de spațiu. În anexă se arată că creșterea prețului energiei conduce la creșterea costurilor de fabricație până la limita în care se pune în discuție competitivitatea la export și chiar pe piața internă, în condițiile scăderii progresive a taxelor vamale pentru importuri de acest tip.

- o inițiativă inedită privind crearea de noi locuri de muncă și posibilități de afaceri, în același timp cu rezultate nemijlocite în protecția mediului înconjurător, aduce - la solicitarea AGIR - cunoscuta întreprindere bucureșteană SC NEFERAL SA.

- Alte oferte sunt așteptate în continuare din partea tuturor membrilor AGIR, a întregului corp ingineresc și tehnic, în general, pentru a veni în sprijinul acestei responsabile inițiative a CCIA-Călărași. Pe care o vedem necesară și utilă pentru multe alte județe ale țării, îndeosebi acelea care au, sau preconizează că vor avea probleme deosebite cu utilizarea forței de muncă disponibilizată prin reforma economică.

Propuneri de modificări legislative privind furnizarea și tariful energiei electrice de către RENEL.

- * Diferențierea tarifului între energia electrică consumată în zilele de sâmbătă și duminică și în schimb de noapte (acordarea de bonificații pentru consumatorii industriali cu foc continuu);

- * Posibilitatea importului direct de energie electrică la prețuri mai mici decât ale RENEL, în sistem barter, de către societățile comerciale din metalurgie, cu suportarea unor cheltuieli reale de transport și distribuție ale RENEL, prin negociere;

egale și să nu mai fie încărcate cu prevederi care avantajează una din părți;

- * Să existe posibilitatea negocierii prețului energiei electrice și termice între societățile comerciale și unitățile RENEL pe zone geografice. Un preț unitar pe țară nu stimulează nici pe producător și nici pe consumator;

- * Prețul energiei electrice și termice să fie stabilit în raport cu costurile reale ale RENEL, și nu în raport cu prețul pe piața internațională, care variază de la o țară la alta; transparența structurii prețului de cost al energiei electrice practicate de RENEL ar evidenția nivelul mare al pierderilor practicate de RENEL și al taxei de dezvoltare;

- * Să existe posibilitatea lichidării datorilor de către RENEL și societățile comerciale prin compensare într-un procent de cel puțin 50% din nivelul datorilor; o dată documentele de compensare semnate, să se opereze în evidențele contabile;

- * În regulamentele de furnizare a energiei electrice și termice să se introducă noțiunea de consumatori strategici, nominalizați prin HG, cu particularități: nu există situații de întrerupere a energiei electrice de către RENEL, doar limitări pe o perioadă determinată, acceptată bilateral, pentru situații deosebite în SEN, dar nu sub nivelul minim tehnologic;

- * Pentru industria aluminiului, care - datorită ponderii de circa 48% în costuri a energiei electrice - poate fi considerată practic o componentă a sistemului energetic național, să se negocieze între ALRO și RENEL o politică de tarife "în șarpe", avându-se în vedere variațiile mari, în decursul unui an, în cotarea aluminiului la burse, precum și faptul că ALRO Slatina este un consumator în bandă.

Mulțumind autorilor pentru amabilitatea de a ne oferi acest material, ca și pentru permisiunea de a opera unele prescurtări, din considerente de spațiu, ne facem datoria să amintim că această lucrare, cu titlul original "Efectele creșterii prețurilor la energia electrică asupra producției industriei metalurgice. Politici de tarife. Propuneri de modificări legislative" a fost expusă de către dl prof. dr. ing. Petru Ianc în cadrul unei recente mese rotunde cu tema "Politica de tarife a energiei: poate proteja economia românească și în același timp să atragă investitorii?" organizată de Asociația pentru Politici Energetice din România, cu sprijinul AGIR.

MOTAUTO '97

Între 15-17 octombrie a.c. este programată cea de a 4-a Conferință tehnico-științifică internațională pe probleme de motoare cu ardere internă și autovehicule, MOTAUTO '97, care va fi găzduită de Universitatea "Angel Kanchev" din Russe, Bulgaria. Pe lângă problemele ce vizează proiectarea, construcția, siguranța, reparațiile, service-ul tehnologic etc., Conferința își propune să analizeze motoarele și autovehiculele (inclusiv tractoare, vehicule pe calea ferată) și prin prisma raportului lor cu factorul uman, cu sistemul drumurilor, cu mediul înconjurător.

Informații suplimentare privind programul Conferinței și condițiile de participare puteți obține de la ing. Snejana Christova, Uniunea Tehnico-Științifică a Inginerilor Mecanici din Bulgaria, Str. Rakovsky nr. 108, camera 409, Cod 1000 - Sofia, Bulgaria. La aceeași adresă vor fi expediate, până la 30 martie a.c., și formularele de preînscrisere.

AGIR se implică

Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Călărași și-a manifestat interesul de a înființa la Călărași un Centru de Transfer Tehnologic. Inițiativă mai mult decât bine venită în momentul de față, care își propune, între altele: punerea în aplicare a unor idei tehnice, a unor studii de fezabilitate, studii de mediu; identificarea și punerea în exploatare a unor resurse de materii prime la nivel local; identificarea unor idei de afaceri și punerea lor în aplicare de către societăți comerciale călărășene interesate.

În acest sens, dl ing. Cristian Pârvan, președintele CCIA - Călărași, s-a adresat președintelui AGIR, dl dr. ing. Mihail Mihăiță, solicitând sprijinul Asociației pe câteva domenii orientative de posibilă colaborare. "Am fi deosebit de onorați - se arată în scrisoare - dacă AGIR ar putea să contribuie la îndeplinirea obiectivelor pe care ni le propunem".

Onorat, la rândul său, de această încredere, bucuros totodată că poate da o mână de ajutor în sectorul specific de preocupări, Biroul Executiv al Consiliului AGIR a procedat deja la o primă analiză a posibilităților de susținere a inițiativii CCIA-Călărași. Astfel, au fost identificate și aprofundate unele posibile oferte concrete, după cum urmează:

- pe tema dezvoltării durabile, s-a propus elaborarea unui studiu de evaluare pe termen scurt, mediu și lung privind posibilitățile dezvoltării județului Călărași;

- în ceea ce privește potențialul agricol și utilizarea forței de muncă din agricultură, au fost avansate mai multe propuneri referitoare la dezvoltarea în mediul rural a unor activități de reparații utilaje, servicii, mică industrie care să absoarbă excedentul de forță de muncă din agricultură, apreciat la peste 60% din populația rurală;

- o inițiativă inedită privind crearea de noi locuri de muncă și posibilități de afaceri, în același timp cu rezultate nemijlocite în protecția mediului înconjurător, aduce - la solicitarea AGIR - cunoscuta întreprindere bucureșteană SC NEFERAL SA.

- o inițiativă inedită privind crearea de noi locuri de muncă și posibilități de afaceri, în același timp cu rezultate nemijlocite în protecția mediului înconjurător, aduce - la solicitarea AGIR - cunoscuta întreprindere bucureșteană SC NEFERAL SA.

Alte oferte sunt așteptate în continuare din partea tuturor membrilor AGIR, a întregului corp ingineresc și tehnic, în general, pentru a veni în sprijinul acestei responsabile inițiative a CCIA-Călărași. Pe care o vedem necesară și utilă pentru multe alte județe ale țării, îndeosebi acelea care au, sau preconizează că vor avea probleme deosebite cu utilizarea forței de muncă disponibilizată prin reforma economică.

AI. M.

MANIFESTĂRI ANCPİR

Asociația Națională a Consilierilor în Proprietate Industrială din România (ANCPİR) ne anunță perioadele de desfășurare, pentru edițiile din acest an, ale celor două acțiuni devenite deja tradiționale, și anume:

- * **Salonul de noutăți tehnice INVENTA '97**, ediția a IV-a, perioada 27-30 mai a.c., la Sala Palatului, București și
- * **Simpozionul anual al consilierilor în proprietate industrială din România**, ediția a II-a, 28-29 mai a.c., Sala Palatului, București,

organizate de ANCPİR, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, Universitatea Tehnică de Construcții București și Centrul de Invenții în Construcții INVENTA Construct.

Informații suplimentare privind Salonul INVENTA '97 puteți solicita de la sediul C.I.C. INVENTA Construct București, tel. 614.15.60 sau 311.28.26, iar în ceea ce privește Simpozionul, de la Secretariatul ANCPİR, la aceleași numere de telefon.

O întrebare la ordinea zilei:**De ce sunt minimalizate științele tehnico-ingenerești la acordarea granturilor academice?**

Ca și cum ruinarea industriei românești n-ar fi fost de ajuns, cercetarea științifică în profil tehnico-ingenieresc a cunoscut în ultimii 7 ani cele mai grele lovituri, încât dacă nucleul ei valoric a rezistat și continuă să se afirme ca unul dintre cei mai autentici factori de creație românească, gata oricând să intre în competiție internațională, rezistența ca atare datorează foarte puțin guvernărilor și extrem de mult cercetătorilor pasionați și foarte competenți, gata să înlătuiească minuni ale gândirii tehnice, cu sprijinul unui instrumentar tot mai modest. Această realitate este atât de paradoxală în datele ei fundamentale încât procesul ei generează uneori convingerea că în concurența tot mai dură care se anunță într-o Europă aparent unită, **tocmai valoarea cercetării românești, devenită amenințătoare pentru alții, i-a atras acesteia nenumărate neajunsuri.** Oricât de întemeiat ar fi convingerea ca atare, nu avem voie s-o invocăm câtă vreme **răul, inspirat de la mai mare sau mai mică distanță, ni-l facem cel mai adesea cu mâna proprie și cu o fervoare în a ne alinia la o cadență străină, care cu siguranță că-l va înmărmuri pe urmași.**

În sprijinul acestei autoflagelări pot fi aduse multe argumente. Ne rezumăm la unul singur: **statutul granturilor academice.** Este bineînțeles: sistemul granturilor academice este binevenit pentru că stimulează emulația, amplifică aria competitivă, sporește calitatea și, în plus, pe această cale tinerii cercetători se pot afirma mai repede, întrucât granturile sprijină proiectele individuale, nu programe instituționale. **Numai că toate aceste laturi pozitive se răsfâng restrictiv tocmai asupra științelor tehnice.** Așa se face, bunăoară, că în anul 1996 (al doilea an de funcționare a granturilor academice), din cele 44 de cereri primite în domeniul științelor tehnice, au fost aprobate numai 8, iar din cele 37 de cereri primite în domeniul științei și tehnologiei informației au fost aprobate tot numai 8. În schimb, raportul a fost fundamental diferit pentru geografie, sociologie, filosofie, matematică, arte și multe alte domenii, unde au fost aprobate cel puțin o treime dintre solicitări. Ce a determinat această situație restrictivă în cazul științelor tehnice și al tehnologiei informației? Calitatea proiectelor propuse?

Un răspuns concludent ni-l oferă dl acad. **Radu P. Voinea:** "Nu. Cele respinse s-au datorat nu atât calității lor reduse, cât faptului că n-au fost bani destui. În domeniul matematicii, de pildă, au fost acceptate aproape toate temele, pentru că aici sumele solicitate oscilau în jurul a câte unui milion de lei. În schimb, în domeniul științelor tehnice, unde o cercetare nu poate fi făcută fără vreo 15 milioane lei, au fost acceptate puține solicitări. Și cu acestea atingem un alt aspect deficitar, birocratic: tendința de a se stabili o sumă medie pe temă. Este o tendință irațională, întrucât în domeniul științelor aplicate (științe tehnice, agronomice, medicale ș.a.),

costurile cercetării sunt mult mai mari, dat fiind faptul că și baza experimentală este mai scumpă. Fără experiment nu poți ajunge la rezultate viabile în cercetările din aceste domenii."

Academia Română a introdus sistemul granturilor în anul 1995, când a și primit 274 de cereri însumând un total al fondurilor solicitate de circa 3,3 miliarde lei. Selecția operată atunci a fost dictată de faptul că Academia n-a primit decât 1,1 miliarde lei. O nimicica toată în raport de risipa care bănuie de șapte ani finanțele țării. La ediția a doua (1996) a granturilor academice s-a primit un număr sporit de cereri (404), care solicitau fonduri în valoare totală de 5,5 miliarde lei. Din acestea n-au fost aprobate decât 1,15 miliarde lei. Așadar, o sumă mai mică decât în anul precedent, dacă avem în vedere devalorizarea, între timp, a leului. Și uite așa se înmormântează o idee de valoare! Dacă acest necaz încă nu s-a produs, faptul se datorează, cum aminteam, disponibilității createoare a cercetătorilor români și forței lor morale de a sfida toate piedicile întâlnite în cale.

Pentru anul în curs se speră într-o situație mult mai favorabilă. În luna martie va avea loc selecția cererilor, urmând ca în aprilie să poată fi încheiate contractele de cercetare, pe baza cărora se aprobă finanțarea. Dar și aici intervin niște praguri. Prin faptul că finanțarea se aprobă abia după încheierea contractului, iar acesta nu este operațional decât pentru un an, prin urmare timpul efectiv de lucru pentru definitivarea cercetării se reduce la 8 luni. Ceea ce înseamnă că **proiectele mai complexe și de durată, cum sunt cele ingineresti, rămân și de astă dată mai puțin favoriteze. În plus, omologarea și implementarea rezultatelor cercetării nu beneficiază de un cadru riguros organizat, ci de multe ori sunt lăsate în seama... revistelor străine.** Ceea ce amplifică riscul ca "reuziții" să aparțină nu întotdeauna și nu tuturor celor mai buni, ci mai cu seamă grupului cu relații peste hotare. Oricât ar fi de venerate în România, și revistele de specialitate străine își au păcatele lor. Cumeștrismul nu este o invenție românească!

Este neindoielnic că rezultatele științifice publicate în revistele de prestigiu favorizează intrarea mai rapidă a cercetării românești în circuitul mondial de idei. Dar și în țara noastră există reviste de prestigiu internațional, cum sunt, între altele, tocmai revistele Academiei Române. Pe baza unor standarde superioare de exigență, tocmai comisiile multidisciplinare ale Academiei ar putea hotărî însemnătatea europeană a unor rezultate, după care acestea pot fi consemnate și în reviste românești sau străine.

Păcatul de a crede că tot ce-i în afara României este mai bun decât la noi lovește grav tocmai în cercetarea autohtonă.

Mihai Iordănescu

RIDENDO...**MITICĂ**

- Ce faci, Mitică, pleci în excursie la munte?
- Aș, pe "seceta" asta! Poate la muntele de haine murdare, că...
- Bine, da' atunci rucsacul ăsta dădora de ustensile...?
- Păi, am trecut pe la OPC să-mi ridic trusa de protecție. Știi, pensionarilor le-o dă pe gratis. Și tare-i utilă!
- Nu pricep, Mitică, ce trusă?
- **Trusa de protecție a cumpărătorilor împotriva calității produselor.** Ce, nu citești ziarele? Nu vezi câte se întâmplă din pricina calității?
- Mă rog, da' vād că ți-au dat și un cuțit de vânătoare. Ce-are ăsta a face cu calitatea?
- De conserve, nu de vânătoare. E pentru tăiat tabla aceea specială, de oțel înalt aliat, de la unele conserve de pește...
- Și-atunci deschizătorul de conserve de-acolo, din buzunarul stâng, la ce ți l-au mai dat?
- Nu-i de conserve, nu rezistă. E pentru deschis unele caseolette cu iaurt, smântână, sana. Știi, alea de imită produsele străine, până la capac. Că acolo e contribuția noastră originală: plat-bandă de aluminiu care nu se dezlipeste cu una, cu două, nu se rupe cu mâna, nu se găurește...
- Și șurubelnița asta lungă?
- E de bucătărie. Știi, ca să strângi zilnic șuruburile autodesfilante de la cratițele astea noi, să nu rămâi, Doamne ferește, cu coada în mână când îți dai laptele în foc...
- Care cratițe, cine le produce?
- Da' ce, proști or fi să semneze pe fund cu marca fabricii? Uite, că tot m-ai întrebat de cratițe: vezi ce-aunul ăsta mare? E pentru fier cratițele alea (tot nesemnate) care au o buză de inox răsfântă. Că altfel nu te poți scăpa de grăsimea care se ascunde acolo la gătit, oricât le-ai freca și cu mama lui Axion!
- Hai, că m-ai făcut praf, Mitică! Dar șervețelele alea, zău, nu pricep...
- Nu-s șervețele. Sunt filtre speciale pentru lichide alimentare: oțet, bere, vin etc. Da' îți vād un pont: merg excepțional și la filtrarea apei de robinet. Abia aștept să le montez la chiuvetă, să strâng niște săculeți de nisip, că am de reparat tencuiala pe ici pe colo.
- Și mânușile astea de pânză cauciucată?
- De teflon texturat. Sunt pentru protejarea pielii împotriva calității contondente. Prin mijloacele de transport, de pildă. Sau când umbli cu vreun obiect din plastic turnat. Că au astea la muchi țâioase, așchietoare...

Alexandru Mărculescu

SENSOR '97

Cel de-al 8-lea Târg și Congres internațional "Senzori, traductori și sisteme" va avea loc în perioada 13-15 mai a.c., în Centrul Expozițional din Nürnberg, Germania. Relații suplimentare privind programul actualei ediții a acestor manifestări tradiționale puteți obține direct de la organizator: ACS Organizations GmbH, Von-Münchhausen-Strasse 49, D-31515 Wunstorf, Germania, telefon: + 49 05033-2015; telefax: + 49 05033-1056.

La închiderea ediției

În ziua de 4 martie a.c., Uniunea Asociațiilor Inginerilor Constructori din România, în colaborare cu Asociația Generală a Inginerilor din România, a organizat Simpozionul "20 de ani de la ceturul din 4 martie 1977", desfășurat la sediul AGIR, cu prezența domnului Nicolae Noica, ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului.

Despre lucrările Simpozionului - în numărul viitor.

ECO '97

Expoziția Internațională și Simpozionul privind Protecția Mediului, organizate de Ralcom Exhibitions SRL, sub egida Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, Ministerului Cercetării și Tehnologiei și Ministerului Industriei și Comerțului, ajunse la cea de a treia ediție - ECO '97 - vor fi organizate în perioada 2-5 septembrie a.c. la Sala Palatului din Capitală.

Din tematica orientativă a acestor manifestări amintim problemele referitoare la: protecția apei, protecția aerului, protecția solului, tehnologii pentru agricultură, reducerea poluării sonore, tehnologii și echipamente de măsură și control pentru protejarea mediului înconjurător, consulting, informații și expertize, cartea de mediu.

Pentru relații suplimentare privind programul ECO '97 și condițiile de participare puteți contacta împuternicitul RALCOM EXHIBITIONS SRL, dl Gheorghe Vasile, la telefon 211 3060 sau 610 3417.

Cercetare Operațională

Cea de a 4-a Conferință Balcanică privind Cercetarea Operațională - Provocări și inițiative pentru cooperarea balcanică în perspectiva secolului XXI - se va desfășura în perioada 20-23 octombrie a.c. la Thessaloniki, Grecia. Manifestarea, care se dorește un Forum pentru schimbul internațional de idei asupra diverselor aspecte ale cercetării operaționale și ale domeniilor conexe, va cuprinde o secțiune științifică și una de afaceri.

Relații suplimentare se pot obține de la coorganizatorii conferinței:

* Hellenic Operational Research Society, Macedonia - Thrace Branch, dna M. Goudara, Str. Platation nr. 25, GR-542 49 Thessaloniki, Grecia și, respectiv,

* HELEXPO, dna E. Dimou, Str. Egnatia nr. 154, GR-546 36 Thessaloniki, Grecia.

PRODUCTIVITATEA ȘI CALITATEA

Obiective de maximă actualitate

Centrul de Productivitate și Calitate cu Asistență Japoneză (CPCAJ) din cadrul SNSPA a organizat o reuniune de lucru pregătitoare în vederea constituirii unui **Consiliu Național al Productivității și Calității**, un adevărat Forum de dezbateri a căilor celor mai potrivite de acțiune în vederea creării unei mișcări la scară națională în scopul creșterii productivității și calității producției, a muncii și, în final, a calității vieții noastre, a tuturor.

Au participat reprezentanți ai unor ministere economice importante, precum cel al Industriei și Comerțului, al Agriculturii și Industriei Alimentare, al Transporturilor, al Cercetării și Tehnologiei, reprezentanți ai ARD, ai Patronatului (ELPEGA), Sindicatelor (BNS, CNSRL Frăția), ai unor mari întreprinderi (ROMAN Brașov, DACIA Pitești, REPUBLICA București etc.) și regii autonome (RENEL), directori ai unor centre de perfecționare și conducători ai unor fundații precum FIMAN și FRPC, ai unor institute de cercetări și proiectări (INCPMPS, ICTCM, IPCM, ISPE etc.) și universități politehnice din București, Cluj și Timișoara, reputați specialiști în domeniu.

Participanții au subliniat necesitatea coordonării sinergice a eforturilor în domeniul atât de important al creșterii productivității și calității producției și a muncii, una din cheile care deschid poarta aderării țării noastre la Uniunea Europeană și o condiție sine qua non pentru eficientizarea schimburilor internaționale, în condițiile globalizării acestora.

Dacă nu trăim bine acum este și pentru că nivelul productivității economice la noi este mult inferior celui din țările avansate economice, fiind necesară o amplă acțiune educativă la nivelul întregii societăți, începând de la vârste fragede, în familie și la școală, până la programe post-academice și campanii în mass media, în vederea creării unei noi mentalități privind munca și rezultatele ei măsurate prin productivitate și calitatea produselor și serviciilor.

Trebuie să creăm o nouă cultură privind munca, productivitatea, calitatea. Acestui deziderat îi este consacrat activitatea CPCAJ, așa cum a rezultat și din informarea privind activitatea centrului de la înființarea sa, în noiembrie 1994, la IROMA, până acum, pe care am prezentat-o, iar experiența acumulată la

acest centru, precum și transferul de know how în acest domeniu de care se bucură prin programul de asistență din partea Centrului de Productivitate Japonez pentru Dezvoltare Economică și Socială (JPCSED), programul JICA, alte forme de asistență pe care Japonia și nu numai le acordă României, trebuie să devină mai larg cunoscute și aplicate în practica economică românească.

Cum se va numi această formă organizatorică de coagulare și orientare a eforturilor, de sprijin pentru firme și instituțiile care au rol formativ și de consultanță în domeniu, este poate mai puțin important. Important este ca de misiunea ei să fie convinși factorii de răspundere din guvern, patronat, sindicate, din firme direct productive, ca și organizațiile care promovează progresul tehnic prin cercetare și proiectare, toți aceștia să devină factori activi în mișcarea de creștere a productivității și calității.

Nucleul generator al acestei mișcări ar putea fi, în cadrul acestui Consiliu al specialiștilor foarte activi privind productivitatea și calitatea, chiar actualul CPCAJ.

La reuniunea de lucru din 7 februarie, participanții au fost de acord cu necesitatea creării unei Asociații pentru promovarea productivității și calității, care să reunească organizațiile interesate în cultivarea noii mentalități privind productivitatea și calitatea. Aceasta trebuie să ofere cadrul de discuții și dezbateri pentru stabilirea celor mai potrivite căi de acțiune și

colaborare în domeniu.

Prezența inginerilor, ca factor decisiv prin creativitate și profesionalism în realizarea productivității și calității, asigură pentru AGIR, în condițiile acordului acestei asociații profesionale a inginerilor din România, un loc privilegiat și favorizat prin capacitatea pe care AGIR o are de a cultiva în publicațiile sale subiectele predilecte cărora le-a fost consacrată reuniunea de lucru - productivitatea și calitatea - ca și prin posibilitatea de a oferi cadrul adecvat organizării simpoziunilor și exercitării unei influențe profesionale benefice în corpul ingineresc, probate de atâtea ori până acum.

Creativitatea tehnică, dar și cea managerială sunt esențiale în obținerea rezultatelor dorite. Participarea tuturor factorilor implicați pe lanțul de activități, de la cercetare-proiectare, la vânzare și servicii post-vânzare, după o manufacturare care să facă uz de cele mai performante și adecvate tehnologii, în condițiile respectării unei asumate discipline a muncii, sunt factorii decisivi pentru succesul mișcării de creștere a productivității și calității.

Participarea patronatului, guvernului și sindicatelor, ca și ecurile în forurile legislative la determinarea condițiilor cât mai favorabile cultivării noii mentalități și a rezultatelor deosebite în domeniul productivității și calității vor fi determinante, așa cum s-a întâmplat și în cazul Japoniei și în alte țări deosebit de performante în domeniu. Premiul

pentru productivitate și cel pentru calitate pot, de asemenea, stimula ritmul progresului în acest domeniu.

Exemplul japonez, ca și al altor țări care, bucurându-se de asistența japoneză, au obținut rezultate deosebit de bune în domeniul productivității și calității - și ne referim aici nu numai la "tigrii" asiatici, ci și la unele țări europene și chiar la unele firme din SUA - constituie o bună garanție a justetei căii de urmat, bazată pe inovare, reinginerie, comunicare, participare, perfecționare continuă.

Așteptăm cu deosebit interes concretizarea propunerilor făcute la această reuniune, ca și înscrisura oficială a actului de naștere a **Mișcării pentru Productivitate și Calitate**, de care România are atâtă nevoie. Situația actuală determinată de activizarea reformei prin terapie de șoc reclamă cu și mai mare stringență acțiunile pe care le-a pus în discuție reuniunea de lucru din 7 februarie și, în primul rând, pentru a potența efectele pozitive ale acesteia și a atenua pe cele negative, generate de risipă, delăsare, încălcarea disciplinei de producție și a moralității muncii, ca și promovarea, mai rapidă și eficientă, a inovării, reingineriei, restructurării și reingineriei în economia țării.

conf. dr. ing. **Eduard Rădăceanu**,
director executiv al CPCAJ

Despre munca la români

(Urmare din pag. 1)

În anii care au trecut din 1989 s-a menținut o inerție și s-a perpetuat această stare de confuzie benefică pentru unii și dezavantajoasă pentru economia și oamenii acestei țări.

Ne aflăm în fața a două drumuri complet diferite, iar până acum societatea românească nu s-a angajat în mod decisiv pe una din aceste căi. Țări ca Slovenia, Cehia, Ungaria, Polonia, cu o situație similară, au trecut pe lângă noi. Nu poate fi vorba de un regim de comandă, de un regim din trecut, dar spre un regim care să potențeze forțele individului, forțe generatoare de energii ce permit dezvoltarea, trebuie să optăm. Trebuie să realizăm transferul de mentalitate a muncii și civilizației productive și să ne înscriem în competiția valorilor.

Trebuie să înceteze starea de confuzie, pentru ca țara să se înscrie pe drumul unei reforme democratice, reală în conținut, nu în formă. Guvernul trebuie să asigure o conducere eficientă a economiei și o bună utilizare a resurselor naturale și umane.

Dialog cu cititorii

Într-o scurtă scrisoare de mulțumire pentru atenția ce i-a acordat-o "Univers ingineresc", dl **R. Popa** din Moscova ne mărturisește: "Cu mare plăcere aș primi în anul 1997 ziarul, pe care îl citesc și membrii Societății «M. Eminescu» din Moscova". Mulțumindu-i dlui Popa și pentru caldele urări pe care ni le-a adresat pe anul 1997, îl asigurăm

că îi vom expedia cu regularitate publicația noastră.

Și dlui ing. **Dan Berinde** din Iași, membru AGIR, îi mulțumim pentru critica domniei sale referitoare la nr. 3/1997 al "Universului ingineresc". Unde, dintr-o conjunctură nu tocmai favorabilă și fericită, pe prima pagină a apărut o fotografie fără explicație alăturată, care, evident, nu avea nimic de a face cu articolul de mai jos, referitor la relansarea programului nuclear național.

Pentru că ne solicitați expres, "prin intermediul revistei, o informare la zi în această

privință", vă asigurăm, dl inginer Berinde, că nu este vorba despre exacerbarea rolului novator al revistei, cum ați constatat dv., ci de o întâmplare mult mai... prozaică. Pe scurt, am fost nevoiți să apelăm la o fotografie din altă industrie, nu tocmai străină de conținutul și profilul "U.I.". Absența explicației alăturată ne-o asumăm, desigur, ca pe o regretabilă scăpare. Nu de alta, dar ar putea crede cineva - cum și dv. stați o clipă la îndoaială - că ar fi fost vorba despre o mașină de tricatat acționată nuclear.

Al. M.

"Univers ingineresc" - ISSN 1223 - 0294

COLEGIUL DE REDACȚIE

- dr.ing. Sorin Dimitriu
- prof.ing. Aristide Dodu
- prof.dr.ing. Gleb Drăgan,
membru corespondent al Academiei Române
- prof.dr.ing. Dan Ghiocel
- dr.ing. Cristian Mihail
- dr.ing. Mihai Mihăiță
- ing. Viorica Anghelii Mocanu
- prof.dr.ing. Dumitru Teaci
- acad. Radu Voinea

Tipar: Grupul drago print
TIPOGRAFIA FED Calea Rahovei 147,
sector 5 - București; Tel.: 335.93.18; Fax: 337.33.77

COLECTIVUL REDACȚIONAL

Redactor - șef: Alexandru Mărculescu
Colaboratori: ing. Ion Rozanide, ing. Cristian Guță, ing. Mihai Olteneanu, ing. Alexandru Tănase
Correspondenți: ing. Gh. Moraru (Galați), dr.ing. Eugen Răpa (Iași)
Secretariat tehnic: Gabriela Dumitrescu
Tehnoredactare computerizată: Dana & Liviu
Responsabil producție/difuzare: Georgeta Pupezescu
Redacția: Str. Mihai Eminescu nr. 8 (Plaza Romană), sector 1, București, tel.: 211.7951.
Sediul central AGIR: Calea Victoriei nr.118, tel. 659.2395, fax: 312.5531. **Cont AGIR:** 45.10.04.82 - BCR - Filiala sector 1 - București

ABONAMENTE

la bilunarul de opinie și informare "Univers ingineresc", editat de Asociația Generală a Inginerilor din România, puteți face prin intermediul Asociației. Informații suplimentare la sediul central AGIR din București sau la redacție, la telefoanele din caseta editorială.